

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Taula rodona: 'Dona i poder'

Palau del Parlament, 25 de novembre de 2013

La presidenta

Senyores diputades, presidents d'entitats, amigues, persones que m'acompanyeu avui a la taula, ara fa dos anys vam encetar un cicle de conferències, de taules rodones, de 'focus groups', com diu l'Anna, a l'entorn d'un fil conductor: els indicadors universals de gènere per al desenvolupament social, que ens haurien de permetre copsar la situació de les dones en els diversos àmbits que marca l'índex de desigualtat de gènere, que elaboren les Nacions Unides a partir de les dades incloses en les principals bases públiques de dades de diversos organismes internacionals.

Aquest cicle es va iniciar el darrer any de la legislatura anterior, que va durar dos anys. Per tant, doncs, teníem la intenció de fer-ho durant quatre anys. Llavors vam reprendre el cicle, que penso que acabarà d'aquí a uns quatre mesos. Ens falta encara una sessió sobre educació i una altra que volem afegir; després els ho explicaré. Jo voldria que tinguéssim enllestit aquest cicle cap el 8 de març de 2014.

Veig moltes cares conegudes de dones que ja han participat o en algun 8 de març, o en algun grup o en alguna taula rodona. Per tant, benvingudes, i molt agraïda que avui torneu a ser amb nosaltres.

La idea que tenim és que aquest cicle acabi amb un recull de les principals mesures proposades en les taules rodones, en aquests 'focus groups'. Els debats que hi hem tingut han girat a l'entorn d'una idea principal: contribuir al desenvolupament de tota la societat mitjançant l'enriquiment que hi podem aportar les dones amb el nostre paper motor, educatiu i transmissor de cultura.

Abans de donar pas a la taula rodona, permeteu-me que recordi que avui és el dia internacional per l'eliminació de la violència contra la dona, que va ser instituït per l'Assemblea de les Nacions Unides el 1998. Dijous, en el ple del Parlament, vam llegir una declaració institucional, subscripta per tots els grups, contra la violència masclista. En l'audiència que hem tingut abans d'aquest acte amb les dones que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

seuen aquí a la taula, hem parlat una mica d'aquest tema; també amb en David Companyon, secretari de la mesa. Hem avançat molt en el que fa uns anys vam anomenar "tolerància zero". Va ser el 1998, o potser una mica abans, quan realment vam començar a fer visible aquesta situació. Diria que va ser llavors que totes les institucions, i tothom, homes i dones, ens vam proposar seriosament treballar a fons per eradicar aquesta xacra.

I crec que s'ha fet molt, però ara potser estem en aquell punt d'inflexió en què cal tornar a dir: "I ara què més podem fer?" Perquè aquests dies els mitjans de comunicació s'han fet ressò de diversos estudis. I a mi em va preocupar molt una dada, i segur que totes hi esteu d'acord. S'ha fet molt, i a més creiem que les polítiques de prevenció són molt importants, que l'educació és bàsica, absolutament necessària. Però si ja fa anys que treballem contra la violència masclista, com és que un percentatge molt important de noies de catorze anys, de quinze, quan els ho pregunten en una enquesta contesten que troben normal que el seus companys les segueixin o les controlin pel mòbil, o diuen que en algun moment s'han sentit amenaçades o maltractades de paraula però que tampoc ho troben tan anormal? Jo crec que això ens ha de preocupar, i significa que encara hem d'incidir més en l'educació, que hem d'incidir molt en les famílies i que hem d'incidir molt en l'escola. Penso que en alguna cosa devem fallar. I, per tant, hem de seguir lluitant. Tot el que hem fet és vàlid, però encara hem de fer més.

Una altra cosa que volia comentar és que la setmana passada, el 19 de novembre, vam celebrar el vuitantè aniversari del vot femení. Les eleccions legislatives del 19 de novembre de 1933 van ser les primeres en què les dones van poder exercir el dret de vot. Va ser una fita decisiva pel que fa a la conquesta dels drets civils de les dones. Ja fa temps que vam pensar que haviem de fer alguna cosa, alguna cosa com el que fem avui; celebrar-ho, d'alguna manera, amb un format diferent. Ho farem. No aquest any, però, perquè pràcticament ja som als volts de Nadal i el desembre és un mes complicat per organitzar res, així que hem pensat que ho podríem fer el febrer, un mes abans del 8 de març. Tenim alguna cosa pensada, amb la participació de l'Institut Català de la Dona i les diputades de les primeres eleccions del 1980, i m'agradaria, i aquí la Marta segur que m'ajudarà des de la presidència de la comissió d'igualtat de les persones, que moltes de les diputades d'ara hi fossin presents, perquè crec que és positiu i que val la pena celebrar una fita com aquesta.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Tornem a la taula rodona d'avui, titulada 'Dona i poder'. Poder econòmic, poder polític, poder social... També aquests dies els mitjans de comunicació s'han fet ressò de determinats acords, o desacords, que hi ha hagut a la Unió Europea respecte a la presència de les dones en el món econòmic. Crec que a la taula rodona d'avui el que podem fer és compartir d'alguna forma una mirada crítica en clau de gènere.

Penso que és important veure què cal tirar endavant perquè la desigualtat sigui cada vegada menor, per trencar el que en diem el "sostre de vidre" i per demostrar que feminitzar la societat és positiu, perquè vol dir complementar. Jo sempre dic que hem de ser el 50 per cent. No demano mai el 80, i quan en algun àmbit som ja el 80 penso que tampoc és bo, que hauríem de tirar enrere. Però, és clar, mentre no avancem en altres camps tampoc hauríem de deixar pas en aquests altres. En definitiva, el que cal és millorar en tots els àmbits.

I per acabar voldria agrair a les tres dones –la quarta és l'Anna, que fa de moderadora, l'Anna Mercadé– que avui ens acompanyen... Havien de ser quatre, ja que era previst que ens acompanyés també Luján Comas, anestesista, doctora durant més de trenta anys. La setmana passada, però, sortint d'aquí després de la reunió que van tenir totes quatre per preparar aquesta taula rodona, no es va trobar gaire bé. Fa mesos va tenir un ensurt important i va haver d'estar ingressada. Avui està millor, però no pot acompanyar-nos. Desitjo que es recuperi. Segur que en algun altre moment podrem comptar amb ella, perquè, realment, la seva experiència és molt positiva i avui hauria valgut molt la pena poder-la escoltar. Però tenim les altres tres: la doctora Sara Berbel, doctora en psicologia social; la doctora Àngels Guiteras, presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, que és amb nosaltres perquè s'hi havia compromès, però si hagués sabut que la taula rodona es feia aquesta setmana no ens hauria acompanyat, ja que dimecres es fa el IV Congrés del Tercer Sector Social, i ella té un paper cabdal en el congrés, però sobretot en el que hi ha darrere la Taula del Tercer Sector: 7.000 entitats, 300.000 voluntaris, més de 2 milions de persones que són assistides per la taula... Per tant, Déu n'hi do!, la feina que tens aquesta setmana, de manera que t'agraeixo de veritat que hagi pogut ser aquí entre nosaltres. I, després, la doctora Assumpció Vila, professora d'investigació del CSIC i cap del departament d'arqueologia i antropologia de la Institución Milá y Fontanals.

Totes tres tenen, a part de la seva professió habitual, una dedicació molt especial al desenvolupament del paper de les dones a la societat, cosa que els vull agrair.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Perquè moltes vegades fem, o podem fer, els nostres passos en la nostra feina de cada dia, però molt sovint no n'hi ha prou, i el fet de dedicar unes hores de la teva vida a una activitat concreta, en aquest cas a favor de les dones, és una manera d'avançar. Per tant, us ho vull agrair, perquè el que feu avui aquí també forma part d'això.

Res més, perquè de fet les protagonistes avui sou vosaltres. Jo l'únic que he de fer és donar-vos les gràcies, presentar-vos i escoltar les vostres intervencions.

Moltes gràcies, endavant i fins aviat.